

ПАСЛАНЬНЕ ДА РЫМЛЯНАЎ АПОСТАЛА ПАЎЛА

- 1** Павал, слуга Ісуса Хрыста, пакліканы апостал,
адззелены дзеля Эвангельля Божага,
- 2** якое [Бог] раней абяцаў праз прарокаў Сваіх у
святых Пісаньнях,
- 3** пра Сына Ягонага, Які паводле цела стаўся з
насеньня Давідавага,
- 4** вызначаны Сынам Божым у моцы паводле духа
святасці праз уваскрасеньне з мёртвых, пра Ісуса
Хрыста, Господа нашага,
- 5** праз Якога мы атрымалі ласку і апостальства на
паслухмянасьць веры ва ўсіх народах, дзеля імя
Ягонага,
- 6** сярод якіх і вы, пакліканыя Ісусам Хрыстом, —
- 7** усім, якія ёсьць у Рыме, улюблёным Бога, пакліканым
святым: ласка вам і супакой ад Бога Айца нашага і
Господа Ісуса Хрыста.
- 8** Найперш дзякую Богу майму праз Ісуса Хрыста за
ўсіх вас, што вера ваша абвяшчаеца ва ўсім съвеце.
- 9** Бо съведка мне Бог, Якому служу духам майм у
Эвангельлі Сына Яго, што несупынна ўзгадваю вас,
- 10** заўсёды просячы ў малітвах маіх, каб некалі ўжо
давялося мне з волі Божае прыйсьці да вас.
- 11** Бо я жадаю бачыць вас, каб даць вам нейкі дар
духоўны дзеля ўмацаванья вашага,
- 12** гэта значыць, сущешыцца супольна з вамі вераю
адзін аднога, вашаю і маёю.
- 13** Не хачу, браты, каб вы ня ведалі, што я часта
пастанаўляў прыйсьці да вас, каб мець нейкі плод і ў
vas, як і ў іншых народах, і забаронена мне было аж
дагэтуль.

14 Я вінаваты і Грэкам, і барбарам, і мудрым, і бяздумным.

15 Дык што да мяне, я гатовы дабравесьціца і вам, якія ў Рыме.

16 Бо я не саромлюся Эвангельля Христовага, бо яно ёсьць моц Божая на збаўленыне кожнаму, хто верыць, перш Юдэю, і Грэку.

17 Бо ў ім адкрываецца праведнасць Божая ад веры ў веру, як напісана: «А праведны з веры жыць будзе».

18 Бо адкрываецца гнеў Божы з неба на ўсякую бязбожнасць і няправеднасць людзей, якія праз няправеднасць прауду стрымліваюць.

19 Бо, што магчыма ведаць пра Бога, яўна для іх, бо Бог выявіў ім.

20 Бо нябачнае Яго, і вечная моц Яго, і Боскасць ад стварэння съвету відочныя праз разважаныне пра творы [Ягоныя], каб быць ім без апраўдання,

21 бо яны, пазнаўшы Бога, ня славілі [Яго] як Бога і ня дзякавалі, але займаліся марнасцю ў думках сваіх, і зацемрылася няцымкае сэрца іхняе,

22 цьвердзячы пра сябе, што мудрыя, яны здурнелі

23 і славу незынішчальнага Бога замянілі на падабенства вобразу зынішчальнага чалавека, і птушак, і чатырохногіх, і паўзуноў.

24 Дзеля гэтага і аддаў іх Бог у пажаданьнях сэрцаў іхніх нячыстасці зьневажаць целы свае між сабою.

25 Яны замянілі прауду Божую на хлусьню, і пакланяліся, і служылі стварэнню замест Таго, Які стварыў, Які дабраслаўлены на вякі. Амэн.

26 Дзеля гэтага аддаў іх Бог у ганебныя жарсыці, бо жанчыны іхнія замянілі прыродныя зносіны на супрацьпрыродныя.

27 Падобна і мужчыны, пакінуўшы прыродныя зносіны з жанчынамі, распаляліся ў пажадлівасці

сваёй адзін да аднаго, мужчыны з мужчынамі непрыстойнасьць робячы і атрымліваючы ў саміх сабе належную адплату за свой падман.

28 І, як яны не спрабавалі мець пазнаньне Бога, аддаў іх Бог няздатнаму розуму рабіць, што не належыць,

29 напоўненая ўсякай няправеднасьцю, распustaю, зласьлівасцю, хцівасцю, ліхотаю, поўныя зайдздрасьці, забойства, сваркі, подступу, благіх звычаяў,

30 абмоўнікі, паклёнікі, боганенавісьнікі, крыўдзіцелі, ганарыстыя, пыхліўцы, выдумшчыкі ліхога, непаслухмяныя бацькам,

31 няцямкія, нязгодлівыя, бязълітасныя, няўмольныя, неміласэрныя.

32 Яны, пазнаўшы пастанову Божую, што тыя, хто гэткае ўчыняе, вартыя съмерці, ня толькі гэтае робяць, але і згаджаюцца з тымі, хто рабіць.

Рым 2

1 Дзеля гэтага няма апраўданьня табе, кожны чалавек, які судзіш; бо ў чым ты судзіш іншага, асуджаеш сябе, бо робіш тое самае, судзячы.

2 А мы ведаем, што суд Божы ёсьць паводле праўды адносна тых, што гэткае ўчыняюць.

3 Няўжо ж ты думаеш, чалавек, які судзіш тых, што гэткае ўчыняюць, і сам робіш тое самае, што ўцячэш ад суду Божага?

4 Або багацьцем ласкавасці Ягонай, і цярплівасці, і доўгацярплівасці пагарджаеш, ня ведаючы, што добрасьць Божая вядзе цябе да навяртаньня?

5 Але праз упартасць тваю і ненавернутае сэрца ты зъбіраеш сабе гнеў на дзень гневу і адкрыцьця праведнага суду Божага,

6 Які аддасцьць кожнаму паводле ўчынкаў ягоных:

7 тым, якія цярплівасьцю ў добраій справе шукаюць славы, пашаны і незынішчальнасці, — жыцьцё вечнае,

8 а тым, што спрачаюцца і не скараюцца праўдзе, але пакараюцца няправеднасці, — ярасць і гнеў.

9 Прыгнёт і ўціск кожнай душы чалавека, які робіць ліхое, перш Юдэя, і Грэка!

10 Слава, і пашана, і супакой усякаму, хто робіць добрае, перш Юдэю, і Грэку!

11 Бо няма ў Бога ўзіраньня на ablічча.

12 Бо тыя, якія без Закону зграшылі, без Закону і загінуць, а тыя, якія ў Законе зграшылі, праз Закон будуць асужданыя.

13 Бо не слухачы Закону праведныя перад Богам, але выканайцы Закону будуць апраўданыя.

14 Бо калі пагане, якія ня маюць Закону, паводле прыроды робяць паводле Закону, яны, ня маючы Закону, самі сабе Закон.

15 Яны зъяўляюць справы Закону, якія напісаныя ў сэрцах іхніх, пра што съведчыць сумленыне іхняе і думкі іхнія, якія то абвінавачваюць, то апраўдаюць адна адну,

16 у дзень, калі Бог будзе судзіць тайныя [ўчынкі] людзей, паводле Эвангельля майго, праз Ісуса Хрыста.

17 Вось, ты завешся Юдэем, і супакойваеш сябе Законам, і хвалішся Богам,

18 і ведаеш волю [Ягоную], і выпрабоўваеш, што лепшае, будучы навучаным у Законе.

19 I ты перакананы пра сябе, што ты — павадыр съляпых, съятло тых, што ў цемры,

20 выхавацель неразумных, настаўнік немаўлят, які мае ў Законе выгляд веданьня і праўды.

21 Дык ты, вучачы другога, ня вучыш сябе самога.

22 Абвяшчаючы ня красыці, крадзеш; кажучы не чужаложыць, чужаложыш, брыдзячыся ідаламі, чыніш съвятакрадзтва.

23 Ты, які хвалішся Законам, праз парушэнье Закону Бога зьневажаеш.

24 Бо праз вас на імя Божае блюзыніца ў паганаў, як напісана.

25 Бо абразанье карыснае, калі выконваеш Закон; а калі ты парушальнік Закону, абразанье тваёсталася неабразаньнем.

26 Дык калі неабрэзаны захоўвае пастановы Закону, ці не залічыцца яму ягонае неабразанье за абразанье?

27 І неабрэзаны паводле прыроды, які спаўняе Закон, будзе судзіць цябе, парушальніка Закону, які з літарай і абразаньнем.

28 Бо ня той Юдэй, хто гэтакі яўна, і ня тое абразанье, якое яўнае на целе,

29 але хто ва ўтоенасьці Юдэй, і [ў якога] абразанье сэрца Духам, а ня літарай, такому пахвала не ад людзей, але ад Бога.

Рым 3

1 Дык якая перавага Юдэя, ці якая карысьць ад абразанья?

2 Вялікая ў-ва ўсіх адносінах, а найперш у тым, што ім даверана слова Божае.

3 Бо што, калі некаторыя не паверылі? Ці недаверства іхняе зынішчыць веру Божую?

4 Няхай ня станецца! Бог ёсьць праўдзівы, а ўсякі чалавек хлусълівы, як напісана: «Каб Ты быў праведны ў словах Тваіх і перамог у судзе Твайм».

5 А калі нашая няправеднасць зьяўляе праведнасць Божую, што скажам? Ці Бог, Які выяўляе гнеў, няправедны? Кажу па-чалавечаму.

6 Няхай ня станецца! Бо як жа Бог будзе судзіць съвет?

7 Бо калі праўда Божая праз маю хлусълівасьць памнажаецца на славу Ягоную, за што яшчэ мяне судзяць як грэшніка?

8 И ці не рабіць нам благое, каб выйшла добрае, як некаторыя блузъняць на нас і кажуць, што мы гэтак кажам? Справядлівы суд на такіх!

9 Дык што? Ці мы лепшыя? Зусім не! Бо мы ўжо давялі, што і Юдэі, і Грэкі, — усе пад грэхам,

10 як напісана: «Няма праведнага аніводнага;

11 няма таго, хто разумее; няма таго, хто шукае Бога.

12 Усе ўхіліліся, разам нягодныя; няма таго, хто робіць добро, няма аніводнага.

13 Горла іхняе — магіла адчыненая; языкамі сваімі ашукваюць, атрута зъмяіная на губах іхніх.

14 Вусны іхняя поўныя абмовы і горычы.

15 Ногі іхняя хуткія на праліцьцё крываі,

16 зънішчэнье і няшчасце на шляхах іхніх,

17 і шляху супакою яны не пазналі.

18 Няма страху Божага перад вачыма іхнімі».

19 А мы ведаем, што Закон усё, што гаворыць, гаворыць да тых, якія пад Законам, каб усе вусны былі загароджаныя і ўвесь съвет стаўся вінаватым перад Богам,

20 бо справамі Закону не апраўдаецца перад Ім ніякае цела; бо праз Закон пазнаецца грэх.

21 А цяпер, незалежна ад Закону, зъяўлена праведнасць Божая, засведчаная праз Закон і Прарокаў,

22 праведнасць Божая праз веру ў Ісуса Хрыста для ўсіх і на ўсіх тых, якія вераць; бо няма розніцы,

23 бо ўсе зграшылі і пазбаўлены славы Божае,

24 атрымліваючы апраўданьне дарма ласкай Ягонай праз адкупленъне ў Хрысьце Ісусе,

25 Якога Бог пастанавіў [быць] ахвярай перамольнай у крыві Ягонай праз веру, дзеля выяўленъня праведнасці Сваёй праз дараваньне грахоў, учыненых раней, у [час] цярплівасці Божае,

26 дзеля выяўленъня праведнасці Сваёй у цяперашні час, каб быў Ён праведны і апраўдваў таго, хто верыць у Ісуса.

27 Дык дзе тое, чым хваліцца? Выключана. Якім законам? [Законам] учынкаў? Не, але законам веры.

28 Дык мы лічым, што чалавек апраўдваецца вераю, незалежна ад учынкаў Закону.

29 Няўжо Бог толькі Юдэяў, а не паганаў таксама? Так, і паганаў,

30 бо адзін Бог, Які апраўдае абразаньне з веры і неабразаньне праз веру.

31 Дык мы зынішчаем Закон праз веру? Няхай ня станецца! Але ўсталёўваем Закон.

Рым 4

1 Дык што, скажам, Абрагам, бацька наш, знайшоў паводле цела?

2 Бо калі Абрагам апраўданы учынкамі, ён мае пахвалу, але ня перад Богам.

3 Бо што кажа Пісаньне? «Паверыў Абрагам Богу, і залічана яму за праведнасць».

4 Таму, хто робіць, нагарода ня з ласкі залічваецца, але з павіннасці;

5 а таму, хто ня робіць, але верыць у Таго, Хто апраўдае бязбожніка, вера ягоная залічваецца за праведнасць.

6 Гэтак і Давід кажа, што шчасльце чалавеку, якому Бог залічвае праведнасць незалежна ад учынкаў:

7 «Шчасльвия тыя, якім адпушчаныя беззаконні і якім грахі прыкрытыя;

8 шчасльвы чалавек, якому Госпад не залічыць грэху».

9 Дык шчаснасьць гэтая для абрэзаных ці і для неабрэзаных? Бо мы кажам, што Абрагаму вера залічана за праведнасьць.

10 Дык калі залічана? У абразаньні ці ў неабразаньні? Не ў абразаньні, але ў неабразаньні.

11 І знак абразаньня ён атрымаў, як пячатку праведнасьці веры, якую [ён меў] у неабразаньні, каб быў ён бацькам усіх, хто верыць у неабразаньні, каб і ім залічана была праведнасьць,

12 і бацькам абразаньня, тых, якія ня толькі [маюць] абразаньне, але і ходзяць па сълядах веры ў неабразаньні бацькі нашага Абрагама.

13 Бо не праз Закон Абрагаму ці насеніню ягонаму [дадзена] абяцањне быць спадкаемцам съвету, але праз праведнасьць веры.

14 Бо калі тыя, што праз Закон, — спадкаемцы, змарнене вера і зынішчыцца абяцањне;

15 бо Закон выклікае гнеў, бо дзе няма закону, няма парушэння.

16 Дзеля гэтага праз веру, каб было паводле ласкі, каб абяцањне было ўгрунтаваным для ўсяго насеніня, ня толькі для таго, якое праз Закон, але і для таго, якое праз веру Абрагама, які ёсьць бацька ўсіх нас,

17 як напісана: «Я паставіў цябе бацькам многіх народаў», перад Богам, Якому ён паверыў, Які ажыўляе мёртвых і называе тое, што ня ёсьць, як тое, што ёсьць.

18 Ён, насуперак надзеі, паверыў з надзеяй, што станецца бацькам многіх народаў, паводле сказанага: «Гэткае будзе насеніне тваё».

19 І, не зънямогшыся ў веры, ён не глядзеў на цела сваё ўжо амярцьвелае, якое мела амаль сто гадоў, і што улоньне Сары амярцьвела,

20 у абяцаныні Божым не сумняваўся недаверствам, але ўмацаваўся вераю, аддаўшы славу Богу

21 і маючы пэўнасьць, што Ён магутны зрабіць тое, што абяцаў.

22 Дзеля гэтага і залічана яму за праведнасьць.

23 А напісана [гэта] ня дзеля яго толькі, што залічана яму,

24 але і дзеля нас, што мае быць залічана нам, якія вераць у Таго, Хто ўваскрасіў з мёртвых Ісуса, Господа нашага,

25 Які быў выдадзены дзеля грахоў наших і ўваскрос дзеля апраўданья нашага.

Рым 5

1 Даў, апраўдаўшыся вераю, мы маем мір з Богам праз Господа нашага Ісуса Хрыста,

2 праз Якога таксама маем вераю доступ да тae ласкі, у якой стаім і хвалімся надзейай славы Божай.

3 И ня толькі [гэтым], але хвалімся і ў прыгнётах, ведаючы, што прыгнёт робіць цярплівасць,

4 а цярплівасць — выпрабаванасць, а выпрабаванасць — надзею,

5 а надзея ня ганьбіць, бо любоў Божая вылілася ў сэрцы нашыя праз Духа Святога, Які нам дадзены.

6 Бо Хрыстос, калі мы былі яшчэ слабымі, у вызначаны час памёр за бязбожных.

7 Бо за праведнага наўрад ці хто памрэ; хіба за добраага можа хто і адважыцца памерці.

8 А Бог Сваю любоў да нас даводзіць тым, што Хрыстос памёр за нас, калі мы былі грэшнікамі.

9 Дык тым больш цяпер, калі мы апраўданы крывёю Ягонай, збаўленыя будзем праз Яго ад гневу.

10 Бо калі, будучы ворагамі, мы пагадзіліся з Богам праз съмерць Сына Яго, шмат больш, пагадзіўшыся, будзем збаўленыя праз жыцьцё Ягонае.

11 І ня толькі [гэтае], але таксама хвалімся Богам праз Госпада нашага Ісуса Хрыста, праз Якога мы атрымалі цяпер прымірэньне.

12 Дзеля гэтага, як праз аднаго чалавека грэх увайшоў у съвет, і праз грэх — съмерць, і гэтак съмерць перайшла на ўсіх людзей, бо ў ім усе зграшылі.

13 Бо да Закону грэх быў у съвеце; але грэх ня лічыцца, калі няма закону.

14 Аднак съмерць валадарыла ад Адама да Майселя і над тымі, якія не зграшылі на падабенства праступку Адама, які ёсьць вобраз Таго, Які мае быць.

15 Але дар [ласкі] ня гэткі, як грэх. Бо калі праз грэх аднаго памерлі многія, шмат большая ласка Божая, і дар ласкі праз аднаго Чалавека, Ісуса Хрыста, памножыцца для многіх.

16 І дар не такі, як тое, што праз аднаго, які зграшыў; бо суд праз таго аднаго — на асуджэньне, а дар [ласкі] — на апраўданье ад многіх грахоў.

17 Бо калі праз грэх аднаго съмерць валадарыла праз аднаго, шмат больш тыя, якія атрымалі багацьце ласкі і дар праведнасці, будуць валадарыць у жыцьці праз аднаго Ісуса Хрыста.

18 Таму, як праз грэх аднаго ўсім людзям асуджэньне, гэтак праз праведнасць аднаго ўсім людзям апраўданье на жыцьцё.

19 Бо як праз непаслухмянасць аднаго чалавека многія зрабіліся грэшнымі, так і праз паслухмянасць аднаго многія зробяцца праведнымі.

20 А Закон прыйшоў паслья, каб памножыць грэх. А

калі памножыўся грэх, тым больш удосталь ласкі,
21 каб, як грэх валадарыў у съмерці, гэтак і ласка
 валадарыла праз праведнасьць на жыцьцё вечнае
 праз Ісуса Хрыста, Господа нашага.

Рым 6

- 1** Дык што скажам? Ці будзем заставацца ў граху, каб
 памножылася ласка? Няхай ня станецца!
- 2** Мы, якія памерлі для грэху, як яшчэ будзем жыць у
 ім?
- 3** Ці вы ня ведаецце, што ўсе мы, якія ахрысьціліся ў
 Хрыста Ісуса, у съмерць Яго ахрысьціліся?
- 4** Дык мы пахаваныя з Ім хрышчэннем у съмерць, каб,
 як Христос уваскрос з мёртвых праз славу Айца, так і
 мы хадзілі ў абнаўленыні жыцьця.
- 5** Бо калі мы сталіся злучанымі з Ім падабенствам
 съмерці Яго, дык будзем [злучаны] і [падабенствам]
 уваскрасеньня,
- 6** ведаючы тое, што стары наш чалавек укрыжаваны,
 каб зынішчана было цела грэху, каб нам не служыць
 ужо грэху;
- 7** бо хто памёр, той апраўданы ад грэху.
- 8** А калі мы памерлі з Хрыстом, дык верым, што і жыць
 будзем з Ім,
- 9** ведаючы, што Христос, уваскросшы з мёртвых,
 больш не памірае, съмерць больш над Ім не пануе.
- 10** Бо, што Ён памёр, памёр раз дзеля грэху, а што
 жыве, жыве дзеля Бога.
- 11** Гэтак і вы лічыце сябе памёршымі дзеля грэху, а
 жывымі дзеля Бога ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.
- 12** Дык няхай не валадарыць грэх у съмяротным целе
 вашым, каб вам слухацца яго ў пажаданьях ягоных.
- 13** І не аддавайце граху члены вашыя як зброю
 няправеднасьці, але аддайце сябе Богу як ажыўшых

з мёртвых, і члены вашыя [аддайце] Богу як зброю праведнасьці.

14 Бо грэх ня будзе панаваць над вамі, бо вы не пад законам, але пад ласкаю.

15 Дык што? Ці будзем грашыць, бо мы не пад законам, але пад ласкаю? Няхай ня станеца!

16 Ці вы ня ведаецце, што, каму вы аддаяцё сябе на службу, каб [быць яму] паслухмянымі, таго вы і слугі, каго слухаецца: ці грэху — на съмерць, ці паслухмянасьці — на праведнасьць.

17 Дзякую Богу, што вы былі слугамі грэху, але сэрцам сталі паслухмянымі вобразу навукі, якому аддалі сябе.

18 Вызваліўшыся ж ад грэху, вы сталіся слугамі праведнасьці.

19 Па-чалавечаму гавару дзеля нядужастьці цела вашага. Бо, як аддавалі вы члены вашыя на службу нячыстасьці і беззаконью на беззаконье, гэтак цяпер аддайце члены вашыя на службу праведнасьці на съвятасьць.

20 Бо калі вы былі слугамі грэху, былі вы вольнымі ад праведнасьці.

21 Дык які плод вы мелі тады, што цяпер гэтага саромеецца? Бо канец гэтакіх — съмерць.

22 А цяпер, вызваліўшыся ад грэху і стаўшыся слугамі Бога, вы маеце плод свой на съвятасьць, а канец — жыцьцё вечнае.

23 Бо платы за грэх — съмерць, а дар [ласкі] Божай — жыцьцё вечнае ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.

Рым 7

1 Ці ж вы ня ведаецце, браты, бо кажу да тых, якія ведаюць Закон, што закон валадарыць над чалавекам увесь час, паکуль той жывы?

2 Бо замужняя жанчына прывязана законам да жывога мужа; а калі муж памрэ, зынішчаецца закон мужа.

3 Таму, калі пры жывым мужы выйдзе за другога мужа, будзе названая чужаложніцай; а калі памрэ муж, яна вольная ад закону і ня будзе чужаложніцай, выйшаўши за другога мужа.

4 Гэтак і вы, браты мае, памерлі для Закону праз цела Хрыстовае, каб належаць вам другому, Які ўваскрошаны з мёртвых, каб даваць плод Богу.

5 Бо калі мы былі ў целе, пакуты грахоў, якія [паўставалі] праз Закон, дзеялі ў членах вашых, каб даваць плод съмерці.

6 А цяпер мы вызваліліся ад Закону, якім былі звязаныя, памершы для яго, каб нам служыць у абнаўленыні духа, а ня ў старасці літары.

7 Дык што скажам? Ці Закон — грэх? Няхай ня станецца! Але я не зразумеў бы грэх, як толькі праз Закон, бо я ня ведаў бы пажаданьня, каб Закон не сказаў: «Не жадай».

8 Але грэх, атрымаўши нагоду праз прыказаньне, выклікаў у-ва мне ўсякае пажаданьне, бо без закону грэх мёртвы.

9 Я жыў некалі без Закону, а калі прыйшло прыказаньне, грэх ажыў, а я памёр.

10 І было знайдзена мною, што прыказаньне, якое на жыцьцё, яно на съмерць,

11 бо грэх, атрымаўши нагоду праз прыказаньне, зывёў мяне і забіў праз яго.

12 Так што Закон съяты, і прыказаньне съятое, і праведнае, і добрае.

13 Дык няўжо добрае сталася мне съмерцю? Няхай ня станецца! Але грэх, каб быў выяўлены як грэх, праз добрае робіць мне съмерць, каб грэх стаўся праз меру

грэшным праз прыказаньне.

14 Бо мы ведаем, што Закон духоўны, а я — цялесны, прададзены пад [уладу] грэху.

15 Бо я не разумею, што раблю, бо не раблю тое, што хачу, але, што ненавіджу, тое раблю.

16 А калі я раблю тое, што не хачу, згаджаюся з Законам, што ён — добры,

17 і цяпер ужо ня я раблю гэта, але грэх, які жыве ў-ва мне.

18 Бо ведаю, што не жыве ў-ва мне, гэта значыцца, у целе майм, добрае; бо жаданье [добрата] ёсьць у-ва мне, але каб зрабіць добрае, таго не знаходжу.

19 Бо добрае, якое хачу, не раблю, а благое, якога не хачу, раблю.

20 А калі я раблю тое, што не хачу, ужо ня я раблю гэта, але грэх, які жыве ў-ва мне.

21 Таму я знаходжу закон, што, калі хачу рабіць добрае, ёсьць у-ва мне благое.

22 Бо паводле ўнутранага чалавека я захапляюся Законам Божым,

23 а ў членах маіх бачу другі закон, які супрацівіцца закону розуму майго і бярэ мяне ў палон закону грэху, які ёсьць у членах маіх.

24 Гаротны я чалавек! Хто выбавіць мяне ад гэтага цела съмерці?

25 Дзякую Богу праз Ісуса Хрыста, Господа нашага. Дык таму я сам розумам служу Закону Божаму, а целам — закону грэху.

Рым 8

1 Таму цяпер ніякага асуджэнья тым, што ў Хрысьце Ісусе не паводле цела, але паводле духа ходзяць.

2 Бо закон Духа жыцьця ў Хрысьце Ісусе вызваліў мяне ад закону грэху і съмерці.

3 Бо як Закон быў бяссільны, таму што быў нядужы праз цела, Бог, паслаўшы Сына Свайго ў падабенстве цела грахоўнага і дзеля грэху, асудзіў грэх у целе,

4 каб праведнасьць Закону споўнілася ў нас, якія не паводле цела, але паводле духа ходзяць.

5 Бо тыя, што паводле цела, — пра цялеснае думаюць; а тыя, што паводле духа, — пра духоўнае.

6 Бо думкі цялесныя — съмерць, а думкі духоўныя — жыцьцё і супакой.

7 Бо думкі цялесныя — варожасць да Бога, бо яны не падпараткоўваюцца закону Божаму, дый ня могуць.

8 Даўк тыя, якія ў целе, Богу дагадзіць ня могуць.

9 Вы ж ня ў целе, але ў духу, калі толькі Дух Божы жыве ў вас. А калі хто Духа Хрыстовага ня мае, той не Ягоны.

10 Калі ж Хрыстос у вас, даўк цела мёртвае праз грэх, а дух жывы праз праведнасьць.

11 А калі Дух Таго, Які ўваскрасіў Ісуса з мёртвых, жыве ў вас, Той, Які ўваскрасіў Хрыста з мёртвых, ажывіць і вашыя съмяротныя целы Духам Сваім, Які жыве ў вас.

12 Даўк таму, браты, мы не вінаватыя цела, каб жыць паводле цела;

13 бо калі вы жывіцё паводле цела, памрацё, а калі духам цялесныя ўчынкі забіваеце, жыць будзеце.

14 Бо ўсе, якія Духам Божым ведзеныя, ёсьць сыны Божыя.

15 Бо вы не атрымалі духа няволі ізноў на страх, але атрымалі Духа ўсынаўленыя, у Якім крычым: «Абба, Ойча!»

16 Гэты Дух съведчыць духу нашаму, што мы — дзецы Божыя.

17 А калі дзецы, даўк і спадкаемцы, спадкаемцы Божыя,

суспадчынънікі Хрыста, калі церпім з Ім, каб з Ім і ўславіцца.

18 Бо я лічу, што пакуты цяперашняга часу ня вартыя тае славы, што мае адкрыцца ў нас.

19 Бо стварэнье са спадзяваньнем чакае адкрыцца сыноў Божых,

20 бо стварэнье падпарадкованае марнасці не свайг ахвотай, але праз Таго, Які падпарадковаў, у надзеі,

21 што і само стварэнье будзе вызвалена з няволі сапсутасці на свабоду славы дзяцей Божых.

22 Бо ведаем, што ўсё стварэнье супольна ўздыхае і мучыцца, родзячы, аж да цяпер.

23 І ня толькі яно, але і мы самі, маючы пачатак Духа, і мы самі ў сабе ўздыхаем, чакаючы ўсынаўленъня, адкупленъня цела нашага.

24 Бо мы збаўленыя надзеяй. А надзея бачаная ня ёсьць надзея, бо калі хто бачыць, чаго яму спадзявацца?

25 А калі спадзяемся на тое, чаго ня бачым, чакаем з цярплівасцю.

26 Гэтаксама і Дух дапамагае ў слабасцях нашых, бо мы ня ведаем, пра што маліцца, як трэба, але Сам Дух заступаецца за нас стагнаńямі невымоўнымі.

27 А Той, Які дасыледуе сэрцы, ведае, што за думка ў Духа, Які паводле [волі] Бога заступаецца за съвятых.

28 А мы ведаем, што тым, якія любяць Бога, пакліканым паводле [Яго] вызначэнъня, ўсё дапамагае на добро.

29 Бо тым, каго наперад ведаў, Ён і прадвызначыў быць падобнымі да вобразу Сына Ягонага, каб Ён быў Першародны між многімі братамі.

30 А каго прадвызначыў, тых і паклікаў; а каго паклікаў, тых і апраўдаў; а каго апраўдаў, тых і ўславіў.

31 Дык што скажам на гэта? Калі Бог за нас, хто супраць нас?

32 Той, Які Сына Свайго не пашкадаваў, але аддаў Яго за ўсіх нас, як не даруе і нам з Ім усяго?

33 Хто стане супраць выбранных Божых? Бог, Які апрайдвае!

34 Хто той, хто асуджае? Хрыстос, Які памёр, але і ўваскрос! Ён і праваруч Бога, Ён і заступаецца за нас.

35 Хто адлучыць нас ад любові Хрыстовае? Прыгнёт, ці ўціск, ці перасъледваньне, ці голад, ці галізна, ці небясьпека, ці меч?

36 Як напісана: «За Цябе забіваюць нас цэлы дзень; лічаць нас за авечкі на зарэз».

37 Але ва ўсім гэтым мы перамагаем праз Таго, Які палюбіў нас.

38 Бо я ўпэўнены, што ані съмерць, ані жыцьцё, ані анёлы, ані начальствы, ані сілы, ані цяперашняе, ані будучае,

39 ані вышыня, ані глыбіня, ані другое якое стварэнье ня зможа адлучыць нас ад любові Божае, што ў Хрысьце Ісусе, Госпадзе нашым.

Рым 9

1 Прайду кажу ў Хрысьце, не хлушу, съведчыць мне сумленье маё ў Духу Святым,

2 што вялікі смутак мой і няспынны боль у сэрцы маім,

3 бо я хацеў бы сам быць адлучаным ад Хрыста за братоў маіх, родных мне паводле цела,

4 якія ёсьць Ізраільцыне, якіх ёсьць усынаўленье, і слава, і запаветы, і даныне законаў, і служэнье, і абязаньні,

5 якіх і бацькі, і з якіх Хрыстос паводле цела, Які ёсьць над усімі Бог, Які дабраслаўлены на вякі. Амэн.

6 Але ня так, што слова Божае ня споўнілася. Бо ня ўсё тыя, што з Ізраіля, Ізраіль,

7 і ня ўсё тыя, якія насынъне Абрагама, дзецы [ягоныя], але: «У Ісааку будзе названае насынъне табе».

8 Гэта значыць, ня дзецы цела ёсьць дзецы Божыя, але дзецы абязаныя лічацца за насынъне.

9 Бо слова абязаныя гэтакае: «У гэту пару прыйду, і ў Сары будзе сын».

10 І ня толькі, але і Рэбэка зачала за адзін раз ад Ісаака, бацькі нашага.

11 Бо калі яны яшчэ не былі нарадзіўшыся і не зрабілі нічога добра га ці ліхога, каб вызначэныне Божае заставалася паводле выбраныня, не праз учынкі, але праз Таго, Хто кліча,

12 сказана было ёй: «Большы будзе служыць меншаму»,

13 як напісана: «Якуба Я палюбіў, а Эзава зьненавідзеў».

14 Дык што скажам? Няўжо няправеднасьць у Бога? Няхай ня станецца!

15 Бо Ён кажа Майсею: «Зълітуся над тым, над кім зълітуся, і зъяўлю міласэрнасьць таму, каму зъяўлю міласэрнасьць».

16 Дзеля гэтага не ад таго, хто хоча, і не ад таго, хто бяжыць, але ад Бога, Які літуецца.

17 Бо Пісаныне кажа фараону: «Дзеля таго Я падняў цябе, каб зъявіць на табе сілу Маю і каб імя Маё было абвешчана на ўсёй зямлі».

18 Дзеля гэтага над кім хоча, літуецца, а каго хоча, закамяніяе.

19 Дык ты скажаш мне: «Што Ён яшчэ вінаваціць? Бо хто супрацьстане пастанове Яго?»

20 Наадварот, чалавеча! Хто ты такі, што спрачаешся з Богам? Ці скажа злепленае таму, хто зъляпіў:

«Навошта ты мяне гэтак зрабіў?»

21 Ці ня мае ўлады ганчар над глінаю, каб з таго самага месіва зрабіць адно начынъне на пашану, а другое — на ганьбу?

22 Што, калі Бог, хочучы зъявіць гнеў і зрабіць вядомай магутнасці Сваю, з вялікай доўгатэрплюасцю ашчаджаў начынъні гневу, прыгатаваныя на загубу,

23 каб таксама зрабіць вядомым багацьце славы Сваёй над начынънямі міласэрнасці, якія Ён загадзя прыгатаваў на славу,

24 і над намі, якіх паклікаў ня толькі з Юдэяў, але і з паганаў?

25 Як і ў Осіі Ён кажа: «Ня Мой народ назаву Маім народам, і нялюбую — улюблёнай.

26 I будзе, што на месцы, дзе сказана было ім: “Вы — ня Мой народ”, — там будуць названыя сынамі Бога Жывога».

27 А Ісая крычыць пра Ізраіль: «Хаця б лічба сыноў Ізраіля была, як пясок марскі, рэштка будзе збаўлена;

28 бо, сканчваючи слова і прысьпешваючи ў праведнасці, хутка зъдзейсьніць Госпад слова на зямлі».

29 I як раней сказаў Ісая: «Калі б Госпад Магуцьцяў не пакінуў нам насењня, мы сталіся б, як Садом, і былі б падобнымі да Гаморы».

30 Дык што скажам? Пагане, якія не імкнуліся да праведнасці, атрымалі праведнасць, праведнасць праз веру.

31 А Ізраіль, які імкнуўся да закону праведнасці, не дасягнуў закону праведнасці.

32 Чаму? Бо не праз веру, але праз учынкі закону. Бо яны спатыкнуліся аб камень спатыкненія,

33 як напісана: «Вось, Я кладу на Сыёне камень спатыкненія і камень згаршэння; і кожны, хто

верыць у Яго, ня будзе асаромлены».

Рым 10

1 Браты! Упадабанье сэрца майго і просьба да Бога пра Ізраіль на збаўленьне.

2 Бо съведчу ім, што маюць руплівасць Божую, але не паводле пазнаньня.

3 Бо, не разумеючы праведнасьці Божае і шукаючы паставіць сваю праведнасьць, яны не падпараткаваліся праведнасьці Божай.

4 Бо канец Закону — Хрыстос, дзеля праведнасьці кожнаму, хто верыць.

5 Бо Майсей піша пра праведнасьць паводле Закону, што чалавек, які выканае яго, жыць будзе ім.

6 А праведнасьць праз веру гэтак кажа: «Не кажы ў сэрцы тваім: “Хто ўзыйдзе ў неба?”» — гэта ёсьць Хрыста зьвесці [на зямлю];

7 або: «“Хто зыйдзе ў бездань?”» — гэта ёсьць Хрыста з мёртвых вывесці.

8 Але што кажа? «Блізка да цябе слова, у вуснах тваіх і ў сэрцы тваім», — гэта ёсьць слова веры, якое мы абвяшчаем.

9 Бо калі ты вуснамі тваімі прызнаеш Ісуса Госпадам і ў сэрцы тваім будзеш верыць, што Бог уваскрасіў Яго з мёртвых, будзеш збаўлены,

10 бо сэрца верыць дзеля праведнасьці, а вусны прызнаюць дзеля збаўленьня.

11 Но Пісаньне кажа: «Кожны, хто верыць у Яго, ня будзе асаромлены».

12 Но няма розніцы між Юдэем і Грэкам, бо Ён — Госпад усіх, багаты для ўсіх, што прызываюць Яго.

13 Но кожны, хто прызвав імя Господа, будзе збаўлены.

14 Але як прызываць Таго, у Каго ня вераць? А як верыць у Таго, пра Каго ня чулі? Як чуць без таго, хто абвяшчае?

15 А як абвяшчаць, калі не былі пасланыя? Як напісана: «Якія прыгожыя ногі таго, хто дабравесыціца супакой, дабравесыціца добрае!»

16 Але ня ўсе паслухаліся Эвангельля, бо Ісая кажа: «Госпадзе! Хто паверыў пачутаму ад нас?»

17 Таму вера — ад слуханьня, а слуханьне — праз слова Божае.

18 Але кажу: Ці ж яны ня чулі? Наадварот, «на ўсю зямлю пайшоў голас іхні, і да межаў сусьвету — слова іхня».

19 Але кажу: Ці ж Ізраіль ня ведаў? Першы Майсей кажа: «Я збуджу ў вас рупнасьць праз [тых, хто] не народ, праз народ, які ня цяміць, раздражню вас».

20 А Ісая адважваецца і кажа: «Мяне знайшлі тыя, якія не шукалі Мяне, Я аб'явіўся тым, якія не пыталіся Мяне».

21 А наконт Ізраіля кажа: «Увесь дзень выцягваў Я руکі Мае да народу, які не скараецца і працівіцца».

Рым 11

1 Даўжынка: няўжо Бог адапхнуў народ Свой? Няхай ня станецца! Бо і я — Ізраільцынін, з насеніння Абрагама, з калена Бэн'яміна.

2 Не адапхнуў Бог народу Свайго, які Ён наперад ведаў. Ці ня ведаецце, што кажа Пісаныне пра Ільлю, як той скардзіцца Богу на Ізраіля, кажучы:

3 «Госпадзе! Прарокаў Тваіх пазабівалі і ахвярнікі Твае зруйнавалі; застаўся я адзін, і душу маю шукаюць».

4 Але што кажа яму адказ Божы? «Я пакінуў Сабе сем тысячаў мужоў, якія не схілілі калены перад Баалам».

- 5** Дык гэтак і ў цяперашні час рэшта паводле выбраньня ласкі захавалася.
- 6** А калі праз ласку, дык не праз учынкі, іначай ласка ўжо ня ёсьць ласка. А калі праз учынкі, дык гэта ня ласка, іначай учынак ужо ня ёсьць учынак.
- 7** Дык што? Што шукае Ізраіль, таго не атрымаў; выбраныя атрымалі, а іншыя былі скамянеўши,
- 8** як напісана: «Даў ім Бог духа дрымоты, вочы, якімі ня бачаць, і вуши, якімі ня чуюць, аж да сёньняшняга дня».
- 9** I Давід кажа: «Няхай станецца стол іхні пасткаю, і цянётамі, і згаршэннем, і аднагародаю.
- 10** Няхай зацемняцца вочы іхнія, якімі ня бачаць, і хрыбет іхні няхай будзе сагнуты назаўсёды».
- 11** Дык кажу: Няўжо яны спатыкнуліся, каб упасці? Няхай ня станецца. Але праступак іхні — збаўленыне паганам, каб збудзіць у іх рупнасцьці.
- 12** Калі ж праступак іхні — багацьце съвету, і ўпадак іхні — багацьце паганаў, дык наўолькі больш поўнасць іхня?
- 13** Бо кажу вам, паганам: як апостал паганаў я ўслаўляю служэныне маё,
- 14** ці, можа, збуджу рупнасцьці у маіх паводле цела і ці ня збаўлю некаторых з іх.
- 15** Бо калі згуба іхняя — прымірэныне съвету, дык што прыняцьцё, як не жыцьцё з мёртвых?
- 16** Калі зачатак съвяты, дык і месіва; і калі корань съвяты, дык і галіны.
- 17** Калі ж некаторыя з галінаў былі адламаныя, а ты, дзікая аліўка, быў прышчэплены замест іх і стаўся ўдзельнікам кораня і тлустасці аліўкі,
- 18** не вывышайся перад галінамі; а калі вывышаешся, дык [ведай, што] ня ты трymаеш корань, але корань — цябе.

19 Дык скажаш: «Галіны былі адламаныя, каб я быў прышчэплены».

20 Добра. Яны адламаныя праз недаверства, а ты трymаешся праз веру; дык не ўзвялічвайся, але бойся.

21 Бо калі Бог прыродных галінаў не пашкадаваў, дык ці цябе пашкадуе.

22 Дык глядзі на ласкавасьць і сrogасьць Божую, сrogасьць да тых, якія ўпалі, а ласкавасьць да цябе, калі застанешся ў ласкавасьці [Божай], іначай і ты будзеш съсечаны.

23 І тыя, калі не застануцца ў недаверстве, будуць прышчэпленыя, бо Бог магутны ізноў прышчапіць іх.

24 Бо калі ты адсечаны ад дзікае паводле прыроды аліўкі і, насуперак прыродзе, прывіты да добрае аліўкі, наколькі больш тыя, якія паводле прыроды [ад добрае аліўкі], будуць прышчэпленыя да сваёй аліўкі?

25 Бо не хачу, браты, каб вы ня ведалі гэтае тайны, каб вы не былі мудрымі праз сябе, што скамяненъне сталася ў Ізраілі часткова, аж пакуль ня ўвойдзе поўнасьць паганаў,

26 і гэтак увесь Ізраіль збаўлены будзе, як напісаны: «Прыйдзе з Сыёну Выбавіцель і адверне бязбожнасьць ад Якуба.

27 І гэта Мой запавет з імі, калі забяру грахі іхнія».

28 Дык паводле Эвангельля яны — ворагі для вас, а паводле выбраныня — улюблёныя дзеля бацькоў.

29 Бо нязъменныя дары і пакліканъне Божае.

30 Бо як і вы некалі не скараліся Богу, а цяпер памілаваныя праз няскоранасть іхнюю,

31 гэтак і яны цяпер не скараюцца дзеля вашага памілаваныя, каб і яны былі памілаваныя.

32 Бо ўсіх Бог замкнуў у няскоранасьць, каб усіх памілаваць.

33 О, глыбіня багацьця, і мудрасці, і веданьня Божага! Як неспасцігальныя прысуды Ягоныя і недасьледныя шляхі Ягоныя!

34 Бо хто пазнаў розум Господа? Ці хто стаўся дарадцам Яму?

35 Ці хто даў Яму наперад, каб Ён аддаў яму?

36 Бо ўсё з Яго, і праз Яго, і для Яго. Яму слава на вякі. Амэн.

РЫМ 12

1 Дык прашу вас, браты, праз міласэрнасьць Божую, аддайце целы вашыя на ахвяру жывую, съятую, прыемную Богу, на разумнае служэньне вашае,

2 і не прыпадбяйцесь веку гэтаму, але перамяньяйцесь праз абнаўленыне розуму вашага, каб вам выпрабаваць, што ёсьць воля Божая, што добрае, і прыемнае [Богу], і дасканалае.

3 Бо праз ласку, дадзеную мне, кажу кожнаму з вас: ня думайце [пра сябе] больш, чым трэба думаць, але думайце цвяроза, як Бог кожнага надзяліў мерай веры.

4 Бо як у адным целе маєм шмат членаў, але ня ўсе члены маюць ту ю самую работу,

5 гэтак мы, многія, зъяўляемся адным целам у Хрысьце, а паасобку адзін для аднаго — члены.

6 Калі ж, паводле дадзенай нам ласкі, маєм розныя дары, калі прароцтва, [няхай будзе] згодна з верай;

7 калі служэньне — у служэньні; калі хто вучыць — у навучаньні;

8 калі хто суцяшае — у суцяшэнні; калі хто раздае — у шчырасці; калі хто кіруе — з дбаласцю; калі хто чыніць міласэрнасьць — з ахвотаю.

- 9** Любоў [няхай будзе] некрывадушная; брыдзыцся зла, прыляпляйцеся да добра.
- 10** Братняя любоў адзін да аднаго [няхай будзе] ад усяго сэрца, у пашане адзін аднаго выпярэджвайце;
- 11** у дбаласьці не лянуйцеся; духам палайце; Госпаду служыце;
- 12** у надзеі радуйцеся; у прыгнёце будзыце вытрывалымі; у малітве — сталымі;
- 13** у патрэбах съвятых бярыце ўдзел; імкніцеся да гасыціннасці.
- 14** Дабраслаўляйце тых, якія вас перасъедаюць, дабраслаўляйце, а не кляніце.
- 15** Радуйцеся з тымі, хто радуецца, і плачце з тымі, хто плача.
- 16** Думайце між сабою аднолькава; не ўзвялічвайце саміх сябе, але пакорнымі захапляйцеся; ня будзыце мудрымі самі праз сябе.
- 17** Нікому не аддаючы ліхотай за ліхоту, дбайце пра добрае перад усімі людзьмі.
- 18** Калі магчыма для вас, мейце супакой з усімі людзьмі.
- 19** Ня помсьціце за сябе, улюблёныя, але дайце месца гневу, бо напісаны: «“Мне помста, Я аддам”, — кажа Господ».
- 20** Дык, калі вораг твой галодны, накармі яго; калі смагне, напаі яго; бо, робячы гэтае, зьбярэш яму на галаву вугольлі распаленыя.
- 21** Ня будзь пераможаны злом, але перамагай зло дабром.

Рым 13

- 1** Усякая душа няхай падпарадкоўваецца вышэйшым уладам, бо няма ўлады, каб не ад Бога; а ўлады, якія ёсьць, ад Бога паставлены.

2 Так што, хто працівіцца ўладзе, супрацьстаіць Божай пастанове. А тыя, якія супрацьстаяць, самі на сябе прысуд атрымаюць.

3 Бо начальнікі страшныя не для тых, якія добрае робяць, але благое. А хочаш не баяцца ўлады, рабі добрае, і будзеш мець пахвалу ад яе.

4 Бо [гэта] Божы служыцель табе на добро. А калі робіш благое, бойся, бо ён не дарэмна носіць меч, бо ён — Божы служыцель, мсціўца на гнеў таму, хто робіць ліхое.

5 Дзеля гэтага трэба падпрадкоўвацца ня толькі з увагі на гнеў, але і на сумленьне.

6 Бо дзеля гэтага вы і падаткі плаціце, бо яны — Божыя служыцелі, гэтым самым заўсёды занятыя.

7 Дык аддавайце кожнаму належнае: каму падатак — падатак, каму мыта — мыта, каму страх — страх; каму пашану — пашану.

8 Ня будзьце вінныя нікому нічога, апрача ўзаемнай любові, бо, хто любіць іншага, той споўніў Закон.

9 Бо прыказаныні «Не чужалож», «Не забівай», «Не крадзі», «Ня съведчы фальшыва», «Не пажадай» і кожнае іншае зъмяшчаюцца ў гэтым слове: «Любі бліжняга твойго як самога сябе».

10 Любоў ня робіць благога бліжняму; дык любоў — гэта спаўненьне Закону.

11 І гэтак [рабіце], ведаючы час, што ўжо гадзіна збудзіцца нам зо-сну, бо цяпер бліжэй да нас збаўленьне, чым калі мы паверылі.

12 Ноч зыходзіць, а дзень наблізіўся, дык адкінем справы цемры і апранемся ў зброю съятла.

13 Як у дзень, будзем хадзіць прыстойна, не ў гулянках і п'янстве, не ў юрлівасці і бессаромнасці, не ў сварцы і зайдрасці,

14 але апраніцеся ў Госпада Ісуса Хрыста і не

дагаджайце целу ў пажаданьнях.

Рым 14

1 А таго, хто слабы ў веры, прыймайце не на спрэчкі пра погляды.

2 Бо нехта верыць, што [можна] есьці ўсё, а слабы есьць гародніну.

3 Хто есьць, не пагарджай тым, хто ня есьць; і хто ня есьць, не судзі таго, хто есьць, бо Бог прыняў яго.

4 Хто ты такі, які судзіш чужога слугу? Перад сваім гаспадаром ён стаіць або падае, а будзе стаяць, бо Бог магутны паставіць яго.

5 Нехта судзіць [па-рознаму] дзень супраць дня, а нехта судзіць усякі дзень [аднолькава]. Кожны будзь пэўны ў сваім розуме.

6 Хто адрозынівае дні, дзеля Господа адрозынівае; і хто не адрозынівае дзён, дзеля Господа не адрозынівае. Хто есьць, дзеля Господа есьць, бо дзякуе Богу. И хто ня есьць, дзеля Господа ня есьць, і дзякуе Богу.

7 Бо ніхто з нас не жыве дзеля сябе, і ніхто не памірае дзеля сябе;

8 бо як, калі жывем, дзеля Господа жывем, так і, калі паміраем, дзеля Господа паміраем. Таму і калі жывем, і калі паміраем, мы — Госпадавы.

9 Бо Хрыстос дзеля таго і памёр, і ўваскрос, і жыве, каб валадарыць і над мёртвымі, і над жывымі.

10 А ты навошта судзіш брата твайго? Або навошта ты пагарджаеш братам тваім? Бо ўсе мы станем перед пасадам судовым Хрыста.

11 Бо напісана: «Жыву Я, — кажа Госпад, — перада Мною схіліцца ўсякае калена, і ўсякі язык будзе вызнаваць Бога».

12 Дык таму кожны з нас за сябе дасьць справаздачу Богу.

13 Дык ня будзем больш судзіць адзін аднаго, але судзіце лепш пра тое, каб як не пакласьці перад братам спатыкнення ці згаршэнья.

14 Я ведаю і перакананы ў Госпадзе Ісусе, што няма нічога нячыстага праз сябе; толькі таму, хто лічыць нешта нячыстым, гэта нячыстае.

15 А калі дзеля ежы засмучаецца брат твой, ты ўжо не паводле любові ходзіш. Не губі тваёю ежаю таго, за каго памёр Хрыстос.

16 Дык няхай ня блюзьняць на вashaе добрае.

17 Бо Валадарства Божае — гэта ня ежа і пітво, але праведнасьць, і супакой, і радасьць у Духу Святым.

18 Бо хто ў гэтым служыць Хрысту, той даспадобы Богу і варты між людзьмі.

19 Дык таму будзем імкнуцца да таго, што [служыць] дзеля супакою і ўзаемнага збудаваньня.

20 Не руйнуй дзеля ежы справы Божай. Усё, па праўдзе, чыстае, але ліхое для чалавека, які есьць праз спатыкненне.

21 Добра ня есьці мяса, і ня піць віна, і [не рабіць] нічога, ад чаго брат твой спатыкаецца, ці згаршаецца, ці слабее.

22 Ты маеш веру? Мей сам у сабе перад Богам. Шчасльвы той, хто ня судзіць сябе ў тым, што спрабуе.

23 А хто сумняеца, калі есьць, асуджаны, бо [робіць] не паводле веры; а ўсё, што не паводле веры, — грэх.

Рым 15

1 Мы, моцныя, павінны наsicь слабасьці нямоглых і не дагаджаць сабе.

2 Бо кожны з нас няхай дагаджае бліжняму на дабро, дзеля збудаваньня.

3 Бо і Хрыстос не Сабе дагаджаў, але, як напісана: «Зънявагі тых, якія зъневажаюць Цябе, упалі на Мяне».

4 Бо ўсё, што было напісана, было напісана дзеля нашага навучаныня, каб праз цярплівасьць і суцяшэньяне з Пісаньняў мы мелі надзею.

5 А Бог цярплівасьці і суцяшэньяня няхай дасьць вам тое самае думаць між сабою паводле [ўзору] Хрыста Ісуса,

6 каб вы аднадушна, аднымі вуснамі славілі Бога і Айца Госпада нашага Ісуса Хрыста.

7 Дзеля гэтага прыймайце адзін аднаго, як і Хрыстос прыняў нас у славу Божую.

8 Бо я кажу, што Ісус Хрыстос стаўся служыщелем абразаныня дзеля праўды Божай, каб пацьвердзіць абяцаныні бацькам,

9 а [служыщелем] паганаў – дзеля літасьці, каб славілі Бога, як напісана: «Дзеля гэтага буду вызнаваць Цябе між паганамі і съпявача пра імя Тваё».

10 І яшчэ кажа: «Узвесляліцесь, пагане, з народам Яго!»

11 І яшчэ: «Хваліце Госпада, усе пагане, і ўсхваляйце Яго, усе народы!»

12 І яшчэ Ісая кажа: «Будзе корань Есэя, Той, Які паўстане, панаваць над народамі; на Яго народы спадзяваща будуць».

13 А Бог надзеі няхай напоўніць вас усякай радасьцю і супакоем у веры, каб памножыць у вас надзею моцаю Духа Святога.

14 І я сам, браты мае, перакананы адносна вас, што і вы поўныя добрасьці, напоўненыя ўсякім веданынем і можаце настаўляць адзін аднаго.

15 А тым съмялей пісаў я да вас, браты, часткова, каб нагадаць вам праз дадзеную мне ад Бога ласку

16 быць мне служыцелем Icуса Хрыста для паганаў, съятарна служачы Эвангельлю Божаму, каб ахвяра паганаў, асьвячоная Духам Святым, была адпаведнай.

17 Дык маю пахвалу ў Хрысьце Icусе ў тым, што Божае, **18** бо не адважуся гаварыць нешта такое, чаго не зрабіў Христос праз мяне дзеля [прыядзенъня да] паслухмянасьці паганаў, словам і справаю,

19 у моцы знакаў і цудаў, у моцы Духа Божага, так што Эвангельле Христовае пашырана мною ад Ерусаліму і ваколіцы аж да Ілірыка.

20 А пры гэтым я намагаўся дабравесьціць ня там, дзе быў абвешчаны Христос, каб не будаваць на чужым падмурку,

21 але, як напісана: «Тыя, якім не было абвешчана пра Яго, убачаць, і тыя, якія ня чулі, зразумеюць».

22 Дзеля гэтага я і меў шмат перашкодаў, каб прыйсьці да вас.

23 Цяпер жа, ня маючи больш месца ў гэтых краях і шмат год маючи жаданьне прыйсьці да вас,

24 як толькі пайду ў Гішпанію, прыйду да вас, бо спадзяюся, праходзячы, пабачыцца з вамі, і што вы правядзяцё мяне туды, калі часткова насычуся [супольнасьцю] з вамі.

25 А цяпер я іду ў Ерусалім паслужыць съятым,

26 бо спадабалася Македоніі і Ахай зрабіць нейкую падтрымку ўбогім съятым, якія ў Ерусаліме.

27 Спадабалася, бо яны вінаватыя іхнія, бо калі пагане сталіся супольнікамі іхнімі ў духоўным, дык павінны паслужыць ім у цялесным.

28 А зъдзейсьніўшы гэта і перадаўшы ім пад пячаткай плод гэты, адыйду праз вас у Гішпанію.

29 А ведаю, што, прыйшоўшы да вас, прыйду ў поўні дабраслаўленъня Эвангельля Христовага.

- 30** Малю ж вас, браты, Госпадам нашым Іусам Хрыстом і любоўю Духа, стаць разам са мною ў малітвах за мяне да Бога,
31 қаб быць мне выбаруленым ад тых, якія ня вераць, у Ўдэі, і қаб служэнье маё для Ерусаліму было адпаведным для съвятых,
32 қаб я ў радасці прыйшоў да вас паводле волі Бога і супачыў з вами.
33 А Бог супакою [няхай будзе] з усімі вами. Амэн.

Рым 16

- 1** Даручаю ж вам Фэбу, сястру нашую, якая ёсьць служыцелькай царквы ў Кенхрэях,
2 қаб вы прынялі яе ў Госпадзе, як дастойна съвятым, і дапамаглі ёй, у чым яна будзе мець у вас патрэбу, бо і яна была падтрымкай для многіх і для мяне самога.
3 Прывітайце Прыскілу і Акілу, супрацоўнікаў маіх у Хрысьце Ісуе,
4 якія за душу маю падстаўлялі шыі свае, якім ня я адзін дзякую, але і ўсе цэрквы паганаў, і царкву, якая ў іхнім доме.
5 Прывітайце Эпэнэта, улюблёнага майго, які ёсьць зачаткам Ахай для Хрыста.
6 Прывітайце Марыю, якая шмат працавала дзеля нас.
7 Прывітайце Андronіка і Юнію, сваякоў маіх і вязняў са мною, якія знакамітая між апосталаў і якія раней за мяне былі ў Хрысьце.
8 Прывітайце Амплія, улюблёнага майго ў Госпадзе.
9 Прывітайце Урбана, супрацоўніка нашага ў Хрысьце, і Стахія, улюблёнага майго.
10 Прывітайце Апэлеса, выпрабаванага ў Хрысьце. Прывітайце тых, якія Арыстабулавы.
11 Прывітайце Ірадыёна, сваяка майго. Прывітайце з Наркісавых тых, якія ў Госпадзе.

12 Прывітайце Трыфэну і Трыфосу, якія працуюць у Госпадзе. Прывітайце любую Пэрсіду, якая шмат працаўала ў Госпадзе.

13 Прывітайце Руфа, выбранага ў Госпадзе, і маці ягоную і маю.

14 Прывітайце Асінкрыта, Флегонта, Германа, Патроба, Гермеса і братоў, якія з імі.

15 Прывітайце Філялёга і Юлію, Нэрэя і сястру ягоную, і Алімпана, і ўсіх сьвятых, якія з імі.

16 Прывітайце адзін аднаго ў сьвятым пацалунку. Вітаюць вас цэрквы Хрыстовыя.

17 Прашу вас, браты, зважайце на тых, якія робяць нязгоду і згаршэньні насуперак навуцы, якое вы навучыліся, і ўхіляйцеся ад іх.

18 Бо гэткія служаць ня Госпаду нашаму Ісусу Хрысту, але свайму жывату, і красамоўствам ды ласкавасцю зводзяць сэрцы няявінных.

19 Бо вашая паслухмянасьць вядомая ўсім, дык я радуюся дзеля вас, але хачу, каб вы былі мудрыя на добрае і шчырымі на благое.

20 А Бог супакою неўзабаве скрышыць шатана пад нагамі вашымі. Ласка Госпада нашага Ісуса Хрыста з вамі. Амэн.

21 Вітаюць вас Цімафей, супрацоўнік мой, і Луцый, і Язон, і Сасіпатр, сваякі мае.

22 Вітаю вас у Госпадзе я, Тэрцый, які пісаў гэтае пасланьне.

23 Вітае вас Гай, гасцінны для мяне і для ўсіх царквы. Вітае вас Эраст, скарбнік гораду, і брат Кварт.

24 Ласка Госпада нашага Ісуса Хрыста з усімі вамі. Амэн.

25 А Таму, Які можа ўмацаваць вас паводле Эвангельля майго і пропаведзі Ісуса Хрыста, паводле адкрыцьця таямніцы, пра якую замоўчвалася ад часоў адвечных,

26 і якая цяпера яўлена праз прадарочыя Пісаныні
і, паводле загаду Адвечнага Бога, абвешчана ўсім
народам, [каб прыйшлі да] паслухмянасьці веры,
27 Адзінаму Мудраму Богу праз Ісуса Хрыста слава на
вякі. Амэн.

**Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету
Belarusian New Testament and Books of Old
Testament**

copyright © 2016 John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Language: беларуская

Contributor: John the Forerunner Church of Christians of Evangelical Faith of Minsk City

Новы Запавет і Кнігі Старога Запавету

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-No Derivatives license 4.0.

You may share, redistribute, or adapt this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not use this work for commercial purposes.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2021-05-20

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Jun 2025 from source files dated 29 Jan 2022

64be8e54-78c4-5277-8d28-9fc3e21a8e86